

Omvändelsen och Sanningen.

Omvända.

När Johannes hade blivit fängslad, kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet. (Mark. 1: 14-15).

Markus korta sammanfattning framhäver med kraft vad som är viktigt – Jesu budskap om Guds rike och hans maning till människorna att omvända sig och tro på budskapet. Så har många människor tagit emot det, blivit omvända och kommit till tro. Budskapet handlar om Jesus som vägen, sanningen och livet. Vad omvändelsen innebär kan man sammanfattande läsa om i Illustrerat Bibelllexikon, 2 sp. 4269 ff. Något av detta återges här.

Johannes döparens omvändelsekrav var totalt, det gick ej endast ut på att man skulle vända sig bort från enstaka synder, Luk. 3:12 ff, utan gällde den gamla existensen över huvud taget. Hela Israel kallas till omvändelse, också de fromma. Omvändelsens äkthet skulle prövas på dess etiska frukter.

Jesu radikala omvändelseförkunnelse för vidare den som Johannes påbörjade, Matt.12:41, 11:12 ff. Frälsningens väg är omvändelsens väg, Matt. 19:16-24. Omvändelsen är i Jesu förkunnelse icke endast en port, utan en väg som man måste vandra på hela livet igenom. Jesu imperativ *Gören bättring* (vänden om) är riktat till alla utan undantag, emedan det för honom endast finns en frälsningsväg. Omvändelsen är för Jesus en brytning som omöjliggör varje reträtt, Luk.9:62, och öppnar för ett ständigt vidare framåt. Omvändelsen angår personlighetens själva centrum, Matt. 23:26.

Den apostoliska förkunnelsen har omvändelsen som ett grundkrav, Apg. 2:38, 3:19, 5:31, 8:22, 11:18, 17:30, 20:21, 26:20.

Omvändelsen är också hos Paulus en total nyskapelse. Den är en radikal korsfästelse av den gamla människan och en ny människas skapelse, Gal. 2:20, 2 Kor. 5:17.

Omvändelse – i NT liksom i GT – är icke, som i judendomen, förändring av livsstil allenast, utan nyskapelse, 2Kor. 5:17, Gal. 6:15.

Guds kallelse till omvändelse kan komma till en människa på många sätt. Först och främst genom det förkunnade eller lästa Guds ord. Men också genom levande kristnas goda exempel, 1 Petr. 3:1. Guds vrede eller godhet kan driva till omvändelse.

Omvändelse och tro hör oupplösligen samman. Det ena kan inte vara det andra förutan.

Från början, förr och nu.

I förkunnelsen och missionen var omvändelsen från början central. Den har varit det också långt fram i vår egen tid. En brytpunkt har gjort sig gällande i svenska kyrkan som innebär ett ifrågasättande av omvändelseförkunnelsen vilken varit självklar så länge. Det återstår att göra en närmare granskning av när detta skedde och vilka faktorer som spelade en avgörande roll. I stort kan man dock peka på sanningsbegreppet, dvs svårigheten att om något kunna säga ett antingen eller. *Att förstå är inte ett antingen – eller, utan ett ständigt närmande – ett närmande som sker i ett kunskapssökande samspel med andra människor*, menar man. Det finns alltså ingen absolut sanning, något som må gälla inom vetenskap och filosofi men inte om Jesu helt unika person. Ett uttryck för denna syn kan vi dock se hos en av vår kyrkas framträdande teologer: *Jag äger inte sanningen, jag söker den*. Det kan ses som ett uttryck för ödmjukhet men är klart påverkat av den gällande uppfattningen om vetandet. Det har i sin tur påverkat synen på förkunnelse och mission. En tro på Jesus kan visserligen vara svag och den kan växa, men den måste alltid vara på väg mot

att Jesus *är* vägen, sanningen och livet. Sanningen är så att säga *spikad*. Om inte får vi ett sökande också efter olika sanningar när det gäller Hans verk – undren, uppståndelsen. Omvändelse och tro hör ouppslösligen samman. Det ena kan inte vara det andra förutan. Det hela handlar då om att Jesus är den han är och som helt unik lyder han inte under alternativen antingen – eller, vilket är ett motsatsförhållande som uppställts av oss människor. Omvändelse och tro måste åter bli omistliga i förkunnelse och mission, inte utifrån ett självsäkert vetande utan i en ödmjuk tillit till Kristus. JF